

lider Tab i Indtægter, en Godtgørelse af Statskassen, der fastsættes ved Bevilling paa de aarlige Finanslove. Denne Godtgørelse bortfalder ved indtrædende Embedsledighed. — Det skal *fremtidig* være *forbudt* at paalægge faste Ejendomme Grundbyrder, hvad enten disse er ansatte i Varer eller i Penge. — Lov Nr. 102 af 29. April 1913 om Afløsning af flere Statskassen tilflydende Afgifter og samme paa-hvilende Byrder berøres ikke af denne Lov.

Ved Loven ophæves fornævnte Lov Nr. 174 af 20. Marts 1918. Opsigelser, der har fundet Sted i Henhold til samme, er dog forbindende saavel for Yder som for Nyder, men Yderen er ogsaa i disse Tilfælde berettiget til at benytte den i den nye Lov givne Betalingsfrist paa de fastsatte Betingelser, naar han inden 1 Maaned fra den nye Lovs Ikrafttræden giver Opsigoren Underretning desangaaende.

Angaaende Indholdet af den nu ophævede Lov af 20. Marts 1918 henvises til Aarbogen for 1917—18 pag. 79, hvor der ligeledes (pag. 86—87) findes en nærmere Fremstilling af, hvorledes det gik til, at Loven under Behandlingen fik et saadant Indhold, at den ikke vilde kunne anvendes. Som det anføres i Motiverne til det nye Lovforslag, havde det med det oprindelige Lovforslag været Tanken, at Afløsningssummen, naar ikke andet blev vedtaget mellem Parterne, skulde udredes paa den Maade, at Yderen til Nyderen udstedte en gensidig uopsigelig 4 pCt. Rente bærende amortisabel Panteobligation for det paagældende Beløb. Under Slutnings-Forhandlingerne om Sagen i Landstinget viste det sig imidlertid, at Lovforslaget, saaledes som det var affattet, af Udvalgets Ordfører — og ogsaa af Ministeren selv — blev opfattet saaledes, at Nyderen altid skulde kunne forlange den fulde *Kapital* udbetalt, og for at fjerne enhver Tvivl om Forstaaelsen stillede da Ministeren, da Sagen kom til Folketinget, Ændringsforslag om en anden Affattelse af Lovforslaget paa dette Punkt, saaledes at det blev klart, at Kapitalen skal betales kontant, naar ikke Aftale var truffet om Udstedelse af Obligation, og dette blev vedtaget. Men saa kunde det oprindelige Lovforslags øvrige Indhold for en stor Del ikke passe: der kom til ganske at mangle Bestemmelser sigtende til Gennemførelse af Regelen om den kontante Udbetaling, medens omvendt Lovforslagets Bestemmelser om Oprettelsen af en „Afløsningskasse“ blev ganske betydningsløse. Der maatte da udarbejdes et helt nyt Lovforslag, hvilende paa det ændrede Princip, at Afløsningssummen skal udredes kontant. Samtidig optog Lovforslaget forskellige andre Afgivelser fra Loven af 20. Marts. Saaledes med Hensyn